

Jan Paweł II

Matka Kościoła uczy nas apostołstwa : Liturgia Godzin na placu Forum : (Zadar [Chorwacja], 9 czerwca 2003 r.)

Salvatoris Mater 6/1, 398-399

2004

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Matka Kościoła uczy nas apostołstwa

[...] 2. Nasze zgromadzenie liturgiczne odbywa się nazajutrz po uroczystości zesłania Ducha Świętego, w dniu, w którym obchodzicie święto Maryi, Matki Kościoła. Czytanie, którego przed chwilą słuchaliśmy, przedstawia Ją w Wieczerniku, w otoczeniu pierwszej wspólnoty. Niewielka grupka, zebrana w «sali na górze» (Dz 1, 13), modli się i oczekuje. Duch Święty przyjdzie i wówczas szeroko otworzą się drzwi Wieczernika, by ewangeliczna Dobra Nowina mogła wyjść na plac jerozolimski, a stamtąd – na drogi świata.

Tak, jak w dniu Pięćdziesiątnicy, Dziewica przez wieki pozostawała [21] obecna duchowo pośród wiernych, wypraszając dla nich nieustanne wylanie darów Ducha Świętego na Kościół, zmagający się z wyzwaniem, jakie pojawiały się w różnych epokach historii.

W ten sposób Maryja w pełni realizuje swą macierzyńską misję: jest Matką nie tylko dlatego, że wydała na świat i wykarmiła Syna Bożego; jest Matką również dlatego, że jest «Dziewicą, która stała się Kościołem» - tak lubił zwracać się do niej Franciszek z Asyżu (por. *Fonti francescane*, 259), który – jak głosi tradycja – odwiedził Zadar w początkach XIII w., w czasie swojej wyprawy na Wschód i do Ziemi Świętej.

3. Dziewica Maryja, skupiając wokół siebie apostołów i uczniów, doświadczających pokusy rozproszenia, wydaje ich «ogniowi» Ducha, który zagrzeje ich do przygody misyjnej. *Sensus fidei* chrześcijańskiego ludu dostrzega czynną obecność Maryi nie tylko we wspólnocie z początków chrześcijaństwa, lecz także w dalszych dziejach Kościoła. Dlatego nie zawaha się obdarzyć Jej tytułem «Królowej Apostołów».

Przenajświętsza Dziewica – która, jak pisze ewangelista Łukasz, «zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu» (2, 19) – wciąż przywołuje na pamięć wierzących wydarzenia historyczne, które stanowią fundament ich wiary. Maryja – świadek początków, rękojmią wierności pokoleń chrześcijan – powtarza w każdym czasie słowa wypowiedziane podczas wesela w Kanie: «Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie» (J 2, 5).

4. Słowo i przykład Maryi stanowią nadzwyczajną szkołę życia, w której formują się apostołowie. Ci z przeszłości i ci współcześni. Maryja nieustannie przygotowuje ich do misji przez wytrwałą modlitwę do Ojca, przez przywiązanie do Syna, przez swoją otwartość na natchnienia Ducha.

[...] Drodzy bracia i siostry, uciecie się od Maryi być wiarygodnymi świadkami i wielkodusznymi apostołami, wnosząc swój wkład w wielkie dzieło nowej ewangelizacji. I pamiętajcie zawsze, że pierwszym warunkiem autentycznego apostołatu jest osobiste spotkanie z Jezusem, Żyjącym, Panem (por. Ap 1, 17-18).

5. Przenajświętsza Maryja pozostaje wzorem dla tych, którzy słuchają

* „L'Osservatore Romano” (wyd. polskie) 24(2003) nr 10, 20-21.

słowa Bożego i wypełniają je w życiu (por. Łk 8, 21). Jak więc mogłaby nie istnieć głęboka więź duchowa między wierzącymi a Dziewicą od *Magnificat*? Ubodzy i pokorni wszystkich czasów nie pomylili się czyniąc Maryję, która zachowuje milczenie, swą rzeczniką, a Maryję, która posługuje – swą królową.

Także i my zbliżamy się do Niej, aby uczyć się posłuszeństwa Bogu i otwarcia na Niego. Także my, pielgrzymi trzeciego tysiąclecia, zawieramy się Jej wstawiennictwu, aby swą modlitwą wspierała naszą wiarę, ożywiała naszą nadzieję, czyniła owocną naszą miłość: Święta Maryjo, Matko Boga i nasza Matko, pamiętaj o wszystkich Twoich dzieciach, przychodź nam z pomocą. Prowadź nas na spotkanie z Chrystusem, Drogą, Prawdą i Życiem; wypraszań dla nas u Ojca dary Ducha Świętego, ustrzeżenie od zasadzek i uwolnienie od zła. Pomagaj nam świadczyć w każdych okolicznościach o płodności miłości i autentycznym sensie życia; ucz nas budować razem z Tobą Królestwo Twojego Syna, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju. Módl się za nami i bądź naszą Patronką teraz i zawsze. A Tobie, która jesteś również Panią Wielkiego Ślubowania Chrzcielnego Chorwatów, Królową Różańca Świętego, zawieramy dzisiaj nas samych, całą tę ziemię i cały naród chorwacki.

COLLOQUIA CUM FIDELIBUS CORAM ADMISSIS

Audiencja generalna
(Watykan, 19 marca 2003 r.)^{*}

Św. Józef – wzór dla ludzi pracy

1. Obchodzimy dzisiaj uroczystość św. Józefa, Oblubieńca Maryi (Mt 1, 24; Łk 1, 27). W Piśmie Świętym ukazany jest on jako «ojciec» Jezusa (Łk 2, 27. 33. 41. 43. 48), gotowy urzeczywistniać Boże zamiary, nawet jeżeli po ludzku nie można ich pojąć. Jemu to, «synowi Dawida» (Mt 1, 20; Łk 1, 27), Bóg Ojciec oddaje w opiekę Odwieczne Słowo, które stało się człowiekiem w łonie Dziewicy Maryi za sprawą Ducha Świętego. Ewangelia nazywa św. Józefa «człowiekiem sprawiedliwym» (Mt 1, 19), i dla wszystkich wiernych stanowi on wzór życia w wierze.

2. Słowo «sprawiedliwy» odnosi się do jego nieskazitelnej postawy moralnej, szczerego przywiązania do Prawa oraz do całkowitego otwarcia się na wolę Ojca niebieskiego. Nawet w chwilach trudnych, a niekiedy dramatycznych, pokorny cieśla z Nazaretu nigdy nie próbuje kwestionować Bożego planu. Oczekuje na wezwanie z Wysoka i milcząco okazuje szacunek tajemnicy, pozwalając, by Pan nim kierował. Po otrzymaniu zadania wypeł-

^{*} „L'Osservatore Romano” (wyd. polskie) 24(2003) nr 6, 39.